

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **A. a. s., IČO X**
sídlem K U. 170, X P. 10 – Š.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2019, č. j. KUOK 57898/2019, ve věci
přestupku**

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2019, č. j. KUOK 57898/2019, **se zrušuje** a věc
se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč
do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice (dále jen „městský úřad“), kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 700 Kč za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), a toto rozhodnutí potvrdil.
2. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že nezajistila, aby při užití vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“), jehož byla žalobkyně v době skutku dle centrálního registru

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

vozidel zapsanou provozovatelkou, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu.

3. Tím žalobkyně porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť dne 29. 4. 2018 v 20.25 h na pozemní komunikaci ve městě H., S. n.í (křižovatka s P. ulicí) u domu č. p. X ve směru jízdy od Valašského Meziříčí směrem do centra města Hranice blíže dosud neustanovený řidič uvedeného vozidla v rozporu se zákonem jel rychlostí 66 km/h, po odečtu odchylnky 3 km/h (resp. 3 %) jel rychlostí 63 km/h. Řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 13 km/h. Tuto rychlost vozidlu naměřil automatizovaný technický prostředek bez obsluhy RAMER 10 T/17/0339. Uvedeným jednáním řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
4. V projednávaném případě je **jádrem sporu otázka, zda městský úřad učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku** ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, a to předtím, než věc odložil a vyvodil odpovědnost provozovatele vozidla (zde žalobkyně).
5. **Žalobkyně v žalobě** k této otázce namítala, že vozidlo prodala, podala žádost o změnu vlastníka vozidla městskému úřadu první pracovní den po prodeji a městskému úřadu to doložila. Žalobkyně městskému úřadu na výzvu k úhradě určené částky a sdělení jména řidiče doložila smlouvu o prodeji vozidla. Žalobkyně namítala, že zde jsou liberační důvody, protože vozidlo bylo použito proti její vůli a žalobkyně nemohla řidiči ve spáchání přestupku nijak zabránit.
6. Žalobkyně namítala, že správní orgány rezignovaly na postih skutečného viníka a nevyužily všech možností (pokuta, předvedení se zahájením řízení o přestupku atd.). Tím zmařily možnost postihnout za přestupek řidiče vozidla.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** setrval na závěrech podle napadeného rozhodnutí, liberační důvody zde nejsou; ty nejsou naplněny podáním jakékoli žádosti, ale jen takové, která splňuje náležitosti podle § 8 a násl. zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném ke dni spáchání přestupku; jinak by nebyl naplněn účel registru vozidel a údaje v něm uvedené by nebyly přesné a úplné.
8. **Žalobkyně v replice** zdůraznila slovní výklad, podle kterého provozovatelka vozidla neodpovídá za přestupek, jestliže podala žádost, nemusí jít o žádost společnou či opakovanou.
9. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
10. Krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že žalobkyně na výzvu městského úřadu provozovateli vozidla k zaplacení určené částky reagovala zasláním kupní smlouvy ze dne 3. 4. 2018, podle které vozidlo prodala panu I. Č. Městský úřad odeslal panu I. Č.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

předvolání k podání vysvětlení, a to na adresu, která byla uvedena v kupní smlouvě. Pan I. Č. výzvu převzal 24. 5. 2018 a nijak na ni nereagoval. Městský úřad poté věc přestupku řidiče vozidla odložil.

11. Žalobkyně udělila panu I. Č. plnou moc k odhlášení vozidla a doložila ji městskému úřadu. V odporu proti příkazu žalobkyně navrhla, aby si městský úřad vyžádal kopii datové zprávy s žádostí žalobkyně o změnu vlastníka, kterou k odporu přiložila.
12. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** uvedl, že označený řidič nepotvrdil, že vozidlo v době přestupku řídil. Městský úřad vyhodnotil, že učinil „reálnou snahu“ naplnění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku tím, že mu zaslal na adresu jeho trvalého pobytu výzvu k podání vysvětlení a doručil ji žalobci do vlastních rukou v souladu s § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Městský úřad trval na tom, že liberačním důvodem je podání pouze společné žádosti o zápis změny vlastníka kupujícího a prodávajícího.
13. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** uvedl své úvahy k podání žádosti, která nebyla společnou žádostí prodávajícího a kupujícího, a proto zde nebyly liberační důvody. Žalovaný se nezabýval otázkou nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku a odvolání takovou námitku neobsahovalo.
14. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu (ve znění účinném od 1. 10. 2018 – pozn. soudu), podle kterého *obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.*
16. Skutkově velmi podobným případem se správní soudy již zabývaly, např. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 17. 5. 2018, č. j. 22 A 54/2017-36, potvrzeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018-21, anebo Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 346/2018-22 (všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V odkazované věci žalobce (provozovatel vozidla) sdělil správnímu orgánu údaje o osobě (jméno, datum narození, adresu), které vozidlo v rozhodné době zapůjčil. Správní orgán poté této osobě zaslal na uvedenou adresu výzvu k podání vysvětlení, která jí však byla doručena fikcí (dle § 24 odst. 1 správního řádu), přičemž tuto písemnost nebylo možné ani poté vložit do schránky, neboť adresát žádnou schránku neměl. Správní orgán pak již žádné další kroky ke zjištění pachatele přestupku neučinil, a jelikož se provozovatelem vozidla označená osoba nedostavila k podání vysvětlení, věc odložil. I v tehdy projednávané věci krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil s tím, že tento nenaplnil požadavek tzv. nezbytných kroků, a kasační soud tento závěr aproboval.
17. Zdejší soud neshledal důvod se v nyní projednávané věci odlišit od závěrů citovaných rozsudků, naopak z něj pro významnou podobnost obou kauz vycházel a v podrobnostech na tato rozhodnutí odkazuje. Ačkoli je soudu známa dřívější hojná judikatura k rozhodné právní otázce, posuzovaná věc je skutkově velmi podobná odkazovaným věcem.

18. V posuzované věci nešlo o případ, kdy by žalobkyně označila jako řidiče vozidla v době spáchání přestupku osobu neexistující, zesnulou, pobývajících v zahraničí, smyšlenou apod. Nejde ani o provozovatele, respektive zástupce, kteří opakovaně jednají v podobných věcech obstrukčním způsobem (například uvádějí řidiče cizí národnosti s doručovací adresou mimo ČR, kterým se nedaří doručovat).
19. Odložení přestupkové věci bylo předčasné, neboť městský úřad neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, resp. jich neprovedl dostatečné množství, protože nebyla splněna podmínka § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu.
20. Označený řidič neodmítl výslovně podat vysvětlení, pouze nereagoval na řádně doručené předvolání. Žádné obtíže při doručování nenastaly a je zjevné, že při doručování městský úřad i doručující orgán učinily vše pro to, aby se předvolání dostalo objektivně do dispoziční sféry adresáta. Opak nebyl prokázán, ani ho nikdo nenamítal, o doručení předvolání nevznikly žádné pochybnosti. Soud neshledal úkony učiněné městským úřadem za dostatečné naplnění k požadavku nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu.
21. Městský úřad měl provést další smysluplný úkon reálně směřující ke zjištění pachatele přestupku, resp. kontaktovat označeného řidiče, a teprve v případě jejich nezdaru mohl věc odložit. V daném případě žalobkyně neoznačila za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat. Kromě opětovného pokusu o doručení předvolání k podání vysvětlení se dále nabízí možnost předvedení dotčené osoby v souladu s § 137 odst. 1 ve spojení s § 60 odst. 1 správního řádu, pokud by se označený řidič na předvolání bez omluvy a dostatečného důvodu nedostavil.
22. Důvodná byla i druhá žalobní námitka, že žalobkyně se zprostita odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla tím, že podala návrh na zápis změn v registru vozidel. Podání žádosti bylo prokázáno ve správním řízení žádostí o změnu vlastníka v registru vozidel s kupní smlouvou ze dne 3. 4. 2018, kterou žalobkyně doručila městskému úřadu dne 18. 6. 2018, a citovanou žádost dne 20. 6. 2018. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že pojem „podání žádosti“ nelze vykládat pouze z jazykového hlediska a že žádost podaná pouze žalobkyní není způsobila zahájit potřebné řízení. Avšak zdejší soud a následně v téže věci Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 As 46/2019-65, v bodě 16 a 27 uvedl, že odpovědnosti za přestupek provozovatele se zapsaný provozovatel vozidla může zprostit tím, že podá sám žádost o zápis změn v registru vozidel. Shodně se vyjádřil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 254/2016-33, bod 23.
23. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
24. Soud přiznal úspěšné žalobkyni v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu zaplaceného soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Olomouc 30. října 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.